

Словото на Учителя

Качествата на Реалността

(Продължение)

Човъкът трябва да бъде реален в живота си, да не живее с фантазии. Реалният най-просто проучава устройството на самото тяло и на силите, които функционират в него. Най-първо вие трябва да знаете какъв трябва да бъде вашия нос. Ако вашия нос почне да се завърта надолу като на орел, това е признак, че сте добили един хищнически навик. И всички песимисти са все същите носове. Ако носът стане чрезмерно широк, тогава човъкът изпада в друга крайност — така че има съответствие между състоянието на носа и психическия живот на човъка. Вие не знаете колко дълъг трябва да бъде носът. Щом има някаква аномалност в чувствата, тя ще се отрази и върху носа и ще ви са необходими 10 години сериозна работа за да ги поправите. Ако можете съполовиня милиметър да продължите носа си, това е грандиозно усилие на вашата мисъл: Така че, усилието на човешката мисъл в дадено направление е във състояние да измъни нашия живот.

Идеите и мислите, с които живее човъкът, са главния фактор на неговия живот, защото мисълта строи форми, в които живота се проявява. Напр. ако четете Библията, вие ще се проникнете от идеите и характеристиките, които са описани в нея. Защото Библията не е само една мъртва книга, но има един жив дух в нея. Във всяка книга има една динамична сила, която въздейства на тези, които я четат. Всъщност вие можете да направите опит да проверите истинността на моите думи. Всъщност вие можете да проверите има ли Провидение и грижи ли се то за нас? Но като правите опит, не го правете за свое лично благо. Направете следния опит — идеите при някой болен, и си кажете — Господ, както си казала, нека осядравя този човък, аз ще се радвам, а той да познае че Ти си Онзи, който даваш живота и здравето. И ще имате положителен резултат. Като направите този опит и се усъзнате, ето какво ще се случи с вас. Тогава ще ви турат вие да боледувате и живота ви ще

бъде на краище и тогава ще направите опит в себе си. Кажете си тогава: Господи, ако ми повърнеш живота, вземете вие ще вървам и след туй ще бъдеш вече здрав. Какво ще има да се съмнявате след това. Това са нъщи, които може да поставите на опит. Може да направите опити и в друго направление. Напр. искате да знаете дали сте справедлив и алтруист или сте егоист. Направете си едно упражнение за весел, но наредете така, че в това време да ви дойде някой гледиел приятел на гости. И ако дадете на него повече отколкото на себе си, вие сте алтруист, но ако му дадете по-малко, вие сте егоист. Който е алтруист мисли преди всичко за блага на другите, и после за своето благо. Ще кажете — ако постъпваме така, къде ще му излезе кръг? Ние ще се разорим, ще ни оберат. Аз, човъка на науката, не съм виждал до сега добър човък да е обран.

Добрият човък е като извор. А вие не можете да обертате един извор.

Колкото и да вземаш, не можеш да го обертеш. Щом могат да ви оберат, вие не сте добър човък. Щом не могат да те обертат, вие сте добър човък. Щом се обидите, вие не сте добър човък. Не да не се обидите, но като се обидите, да кажете: от мен да мине, така ще се справи с едно противоречие. А сега хората спорят и делят блага в света. Всички блага в света ни са дадени даром от Природата и всички трябва да се ползуваме от тях, без да спорим, защото и без това всички сме изложени на изпитания и противоречия. Има изпитания, от които мога да ви предпазя, но има и такива, които по никой начин не мога да ви кажа; трябва да минете през тях за да научите един урок, който иначе не можете да научите. Хората сега искат да знаят своето бъдеще, за да вземат мерки за да предотвратят изпитанията и изненадите. Но има нъщи, които не може да ви се казват, за да минете през тях и научите един урок. Защото

човъкът се учи само от оно-

ва, което опита. Само когато човъкът мине през всички страдания, той ще научи уроците на живота.

Ако не можете да носите страданията, какъв човък сте? Единственото нъщо с което човъкът се отличава, това е неговото търпение да носи страданията. Във страданията човъкът се учи да мисли и като мисли той носи страданията. Човъкът се учи в света за да поправи известни погрешки в света. Чрез човъка се поправят известни погрешки в света. И ако Бог създаде този свят, той го създаде за известни души, които са направили погрешки да ги изправят. И раждането и прераждането, това са пътища и възможности за поправяне на погрешките и подигане на души. Хората преди да дойдат на земята бяха щастливи. Но в щастията има един закон, че щастливия човък от своето щастие трябва да слезе да даде на нещастни. Нима мислите че Христос не беше щастлив? Той беше най-богатия и най-свършения от свършените и слезе при страданието хора, да им покаже пътя по който трябва да се развият.

Сега искам да схватате реално нъщата. Не искам да ви занимавам с нъщи, които не зная. Аз ви говоря за нъщи, които зная, нъщи които съм опитал 99 пъти и нъщи, в които и сега живя и ги виждам. Има нъщи, които за мен не са съществени, а са временни събития. Но за мен доброто е нъщо реално, правдата е нъщо реално. Аз съм ги опитвал и съм дошъл до заключението че и най-лошият хора при известни условия могат да проявят добра черта и при известни условия и най-добрият хора могат да проявят нъщо отрицателно. Но то е нъщо външно, което не засяга същността на човъка. Има една вътрешна чистота, която трябва да пазите в отношенията си. Всъщност аз съм да имам желание да пазя вътрешната свобода. Във това е чистотата. Моите отношения към другите трябва да бъдат такива, каквито са към самия мен. Това е вътрешната чистота. А само при нея може да се прояви любовта. Когато Бог сближава хората да се обичат той им се разкрива.

Когато Бог иска да се разкрие на две души, той ги кара да се обичат.

Когато хората се обичат, туй в себе си проявяват Бога. Любовта в света е един процес да познаем Бога; и ако познаем Бога ще бъдем близки, ако не го познаем ще бъдем чужди. Когато

хората са чужди, туй не познават Бога. Любовта е опознаване на Бога и ако ние опознаем тази същина, ние ще имаме реална Любов. Който познае Бога по този начин, неговата любов не може да се мни. Онзи, които не познават реалността в света, проявява се във всеки един човък, не познават любовта. Всъщност един човък, който изказва каквато и да е любов към нас, е проява на Бога, а човъкът създава че Бог се проявява и се учи. Аз в дадения случай създавам, че Бог чрез мен обича някой, и аз го обичам. Тук имаме две страни на любовта. Бог го обича чрез мен и аз го обичам. Божията любов се отличава по това, че при нея човъкът е готов на всички жертви. Когато обичате човък по божествену, вие виждате само хубавото у него. Виждате само добрата страна; за да видите противоречия и дефекти виждате доброто. И всички социални недоразумения и противоречия, туй, както хората днес искат да ги разрешат, нима да могат да ги разрешат; туй както науката и религията искат да ги разрешат е хубаво, но по този начин живота не може да се оправи.

Във света трябва да влезе любовта за да се оправи живота.

Но не личната любов, към едно лице само, тя не може да внесе щастие във света. Но туй наричат Любовта Космична Любов, или свърх-любовта, или както я наричат любовта на душата, трябва да влезе във света за да се изправи той. Първият белег на Космичната Любов е, че за нас Бог не е нъщо отвлечено, но ще ни бъде като приятел, ще ни бъде най-близък от всички. Тогава ще настане една коренна промяна в личния, семейния и обществен живот, във възпитанието, на всекима.

И щастие, което хората търсят във света, е постижимо само при Любовта. Без Любовта нма щастие във света.

И ако някой път сме щастливи, това се дължи на едно временно прозрение на любовта. А когато сте нещастни, това показва че Любовта е изчезнала. Когато Любовта напусне някого човък, той умира, замива за друга свет. И ако мислите за хубавото и красивото във живота на замивалите, вие сте във връзка с тях. По този път може да направите връзка и с Христа, като мислите за великата Му мисия на земята. И съветният може да направите връзка, ако държите във ума си тяхната

Нина Рудникова

КАКЪ ДА ИЗПОЛУВАМЕ СЛЪНЧЕВАТА ЕНЕРГИЯ

Психичният аспект на „Plexus Sarcollis“ представлява от себе си център на волята (всичко може да наблюдава какъ половно злоупотребление т. е. безпорядъчно отношение съ този център отслабва преди всичко волята на човъка.) Какво нъщо е воля? Волята съвсем не е желание, колкото силно и настоятелно да бъде то. Желанието винаги е обусловено от един обект лежач във въздуха; волята пък е постоянна, неотклонна стремеж към една поставена цел. Ако желанието, извлякнато от обективния свят, подлежи на закона за причинността, то волята, като стремеж към една цел, е обусловена от закона за целесъобразността. Във това се състои и нейното значение. Свободна воля нма, но има воля за освобождение и пътя към освобождението минава през насочената целесъобразна воля. Закона за причинността, при волеват устремленост, бива победен от закона за целесъобразността, а закона за целесъобразността ни извежда към свободата, т. е. към освобождението от всички форми, към чисто духовно състояние.

Тази непрелазна воля към освобождение е именно психичния резултат от събуденото и развиването на ог-

нената слънчева змия, която е затворена във центъра на мулдахара. Тази огнена змия прониква съ своите психични излъчвания цялия психичен организъм, събудейки и поддържайки в него огнената жажда за освобождение от всичко, което по един или друг начин е обусловено от закона за причинността, държаш ни въ робско подчинение. Волята за освобождение е слънчевата воля на всички същества. Състремж да се изтръгнат от алия плъх отравяйки се към освободяващото Слънце, се обяснява растеж на растенията нагоре. Огнената воля за освобождение ни помага да се борим съ всевъзможни вътрешни и външни препятствия, смъло ни пренася надъ душевните пропасты, преодолява всички опасности; и съ всички победи тази воля расте, докато се превърне в мощна крила, отнасящи към свободата. Тази свобода е непосредствено възприемане на истината, непосредственото съединение съ Това, което е същина на космичния живот; това състояние на съзнание Буда нарича Нирвана, а Христос намеква за него съ думите „моята воля е воля на Небесния Баща“.

Сърце, Разум и Воля — това са трите главни двигатели на човешката

психика, но първият импулс се дава от сърцето. Волята следва повеленията на сърцето.

От всичко изложено до туй следва, че центровете на нервания и психичен организъм на човъка се раздвелят на две групи; първата група е подчинена на земното притегляне, втората — на привлечението на Слънцето. Към земното притегляне спадат: сърцето, като създаващо връзки съ затворените въ форма съзнания, то е най-благоприятно, най-висшето проявление на земята; центъра на гърлото, като център на аналитичната мисъл; центъра на бършеити, и най-после, центъра на храносмилането.

На слънчевото привлечение се подчиняват центъра на лопатката, белодробния център, центъра на малкия мозък, и слънчевия възел. „Plexus Sarcollis“ е неутрален и обикновено действа на страната на земното притегляне, но когато в него се пробуди и развие слънчевата змия, тогава той всецело се устремява към слънцето и това решава всичко, — равновесието се измъня, причинността бива победена от целесъобразността и човъкът се устремява към Слънцето, при което и неговото тяло все по-малко се владее от законите на земята и се подчинява на слънчевите закони. Най-после, огнената змия пробужда центъра на темето, главното съдточие на нашия духо-

вения живот и този център чрез слънчевото привлечение се притегля към Космичния Магнит на неизмънната Същност, на вечно движущия се поток на Живота

III.

Духовната еманация на Слънцето се възприема предимно от центъра на темето, естествено, от неговия духовен аспект.

Духовният аспект (страна) на центровете е извънредно слабо развит у хората, затова да се мисли за създаване на духовния организъм без предварителна психична работа е невъзможно; то е все едно да говорим за висша математика, когато не си са познати алгебра и геометрия. Творчеството на духовния организъм е път за създаване на непосредствени космични връзки. Техниката на тези връзки е недостатъчна и непълна на хората днес и то не защото е тайна, а само защото, защото съзнанието се развива на стени, и духовното творчество е възможно само след овладяването на психичното творчество. Тайна нма, цялостно Космос е открит пред нас, но неговото познаване и овладяване на неговите дарове върви постепенно, всички на времето си ще достигне до възможността за духовно творчество и тогава плътищата ще бъдат открити пред него. Но главните линии могат да бъдат набелязани

чистота и святост. Като държите въ ума си доброто и красивото въ живота на хората, съ това вие правите връзка съ тях, съ Бога, който е въ тях. А който иска да намътри Бога съ критически умъ, ние да го турим милиони години пакъ нѣма да го намътри. По този начинъ Богъ не се намира. И когато човѣкъ говори за Истината, трѣбва да бѣде крайно внимателенъ. И по адресъ на Христа, на свѣтитѣ и на великитѣ хора е опасно да се говори, защото ще имате лоши послѣдствия. Това не е суевѣрие, а една истина, която сега нѣма да ви доказвамъ, но която всѣки отъ васъ може да провери и опита. Богъ е Любовь за себе си, но Той иска и ние да бѣдемъ любовь. Той е справедливъ, но иска и ние да бѣдемъ справедливи и милостиви, иска и ние да бѣдемъ като Него. И когато ние не сме като Него, дохожда нашето нещастие.

Желая въ всички да бѣдете реалисти като Тома предъ Христа, да искате да опитате реалността, но

като я опитате да бѣдете готови да направите всичко за великото дѣло.

Първата заповѣдъ за онѣзи, които сж опитали реалността Христосъ я формулира тъй: Ако ме любите, ще опазите моята заповѣдъ „да имате любовь единъ къмъ другъ“. И ако дойде Христосъ въ свѣта, ще проповѣда учението за приложение на Любовта. Всѣки да бѣде искренъ и справедливъ и да прояви любовьта тъй, както я разбира. Любовьта носи радост, веселие, знание — всичко въ свѣта носи Любовьта. Кждето влѣзе любовьта, тя оправя умовѣт на хората и всички туря въ редъ и порядъкъ.

Сега иде въ свѣта великата Любовь, която ще тури редъ и порядъкъ въ свѣта. Тя е любовьта на възкресението, въ нея хората ще се познаватъ че сж братя и сестри, и ще заживѣятъ въ единството.

Нѣма единство въ свѣта безъ Любовьта.

28. VI. 1935 г.

Влияния на планетитѣ

(Продължение отъ 1-ва страница)

но, а друго отклонява електрическото течение на земята въ лѣво. И ние казваме тогава: положителното съ отрицателното се съединяватъ.

Тия течения, които идватъ отъ слънцето, проникватъ цѣлата слънчева система. Отъ слънцето излиза единъ кръгъ, който минава презъ центъра на Меркурий. После излиза другъ кръгъ, който минава презъ центъра на Венера и т. н. Значи отъ слънцето излизатъ кръгове, които минаватъ презъ всичкитѣ центрове на планетитѣ. Това сж все електрически течения, които правятъ тия кръгове. Но много рядко се случва такава съчетание, при което всички планети да бѣдатъ на една права линия. Обикновено тѣ сж въ разни положения. Знаете ли тогава, какво влияние ще оказатъ тѣ върху земята? Значи, има разни течения отъ слънцето, които отиватъ къмъ всичкитѣ планети, но има и други течения отъ разнитѣ планети къмъ земята.

Да допуснемъ, че нѣкой отъ васъ е подъ влиянието на Юпитеръ, която е 432 милиона мили далечъ отъ слънцето. Такъвъ човѣкъ нѣма да бѣде горещъ temperamentъ, нѣма да има температура на Венера, защото електрическитѣ и магнетическитѣ течения, които идватъ отъ Юпитеръ се различаватъ отъ тия токове, които излизатъ отъ Слънцето — не сж едни и сжщи. Това сж течения, кои-

то идватъ отъ други сфери, отъ другия свѣтъ. Слънцето съставлява частъ отъ друго едно слънце, около което сжщо тъй има течения, но тѣ сж по интензивни въ своитѣ трептения. Теченията на нашето слънце сж вторични; тѣ сж, които влияятъ на хората. Ако нѣкой човѣкъ е накрая на слънчевата система, за колко време ще дойде свѣтлината до него? Слънчевата свѣтлина иде на земята за осемъ минути. — До Юпитеръ приблизително за 40 минути. Тѣй че слънчевата свѣтлина ще употреби 4 1/2 часа, докато стигне до найотдалечената планета въ вселената: Ако вие се намирате подъ влиянието на Юпитеръ, то слънцето, или тази интелигентна свѣтлина, ще повлияе само върху нѣкои части отъ вашата мозъкъ. Юпитеръ ще повлияе върху личнитѣ ви чувства, а донѣжде и на милосърдието. Неговото влияние нѣма да се отрази върху цѣлото ви развитие. Затова, всички планети трѣбва да влияятъ върху васъ. И така е въ действителностъ. Всѣка планета указва по-голямо или по-малко влияние върху васъ. Това сж Слънчеви течения и ви сте единъ фокусъ, дѣто всички тия течения отъ цѣлия Космосъ се събиратъ въ васъ. И ако ви погледне нѣкой ясновидецъ, ще види много кръгове около васъ. Това сж все различни влияния, различни течения. И вие мязате на мушица, омотана отъ главата до петитѣ съ паяжи-

Електричеството на мисълта

Кралското Британско Общество наскоро е наградило съ златенъ медалъ Дръ Е. Д. Адрианъ, отъ физиологическата лаборатория въ Кеймбриджския университетъ, за дѣто е открилъ, заедно съ Брианъ Матю, преподавателъ въ кралския колежъ, единъ методъ за трансформирание на електрическитѣ импулси на мозъка въ свѣтлинни лъчи.

Ето, съ нѣколко думи, какъ докторъ Адрианъ е обяснилъ своето откритие предъ единъ представителъ на „Дейли Мейлъ“:

Когато духътъ е въ положение на покой, напр. когато единъ човѣкъ е седналъ въ едно кресло, съ затворени очи, безъ да мисли за нищо особено, забелязва се едно намаляване на електрическитѣ импулси на мозъка, като до-

стигатъ до 10 въ секунда. Ако лицето отвори очитѣ си и концентрира своето внимание, електрическитѣ импулси нарастватъ до 2000 въ секунда. По-голямата частъ отъ мозъка обаче изглежда да остава бездейна при всички умствени процеси.

Професоръ Банкрофтъ, говорейки по сжщия въпросъ, казва, че докторъ Адрианъ е открилъ естеството на умственитѣ съобщения (телепатията): дългитѣ вълни, които излизатъ отъ мозъка, когато той е въ покой, биватъ замѣнени, когато настъпни нѣкакво физическо въздействие или умствено съсредоточение, съ къси вълни, които представляватъ мислитѣ и се мѣнятъ по интензивностъ и бързина.

Изъ „Revue Métapsychique“

на, съ хиляди нишки. Така сте опасни и вие отъ много кръгове на разни планети. И това сж все влияния, които даватъ потикъ на вашитѣ чувства и действия. Вие трѣбва да пазите всички тия идеи. Ако нѣкой пътъ скжсате една отъ тия нишки, ще дойдатъ сжщества, които ще ви спратъ въ еволюцията. И вие не можете да се развивате, докато не дойдатъ други сжщества да съединятъ скжсанитѣ нишки. Тѣй че, щомъ нѣкой скжса една отъ тия нишки, той се спира въ своето развитие, спира се и цѣлата раса всичко около него е въ застои.

Като ви казвамъ, че трѣбва да живѣете добре, съ това подразбирамъ да не кжсате тия нишки. Като не знаете тези дѣлбока наука, щомъ скжсате една отъ тия нишки, развитието ви ще спре. Нѣкой казва: азъ мога да скжсамъ една нишка. Можешъ, защо не, но трѣба да знаешъ, че лесно се кжса нишката, а мъчно се вързва. И въ този смисълъ може да се каже, че човѣкъ е изтъканъ. Цѣлия Космосъ тѣче. Всички тия течения изтъкаватъ човѣка.

Вие ще бѣдете всѣки день подъ влиянието на разнитѣ планети. Човѣкъ постоянно се движи и попада подъ разнитѣ планетни влияния, вследствие на което постоянно се мѣни. Всички хора се движатъ въ разни посоки: едни отиватъ къмъ слънцето, други се връщатъ отъ тамъ. И тѣй, има постоянно движение на хората въ различни посоки. Да кажемъ че сутринъ сте подъ влиянието на Меркурий. Следъ това може да попаднете подъ влиянието на Венера или на Юпитеръ и т. н. Презъ цѣлия день обаче влиянията на всички плане-

ти ще минатъ презъ вашя организмъ. И вечерно време, когато заспите, всички астраленъ двойникъ ще бѣде пакъ подъ влиянието на тия течения, само че въ друга форма. Тѣй што, когато сте будни и когато спите, цѣлата природа работи върху васъ. Законътъ на развитието поставя човѣка въ хармония съ влиянията на слънчевата система. Щомъ се скжсатъ нѣкои отъ тия нишки, у човѣка ставатъ подпушвания и се явяватъ известни кармически послѣдствия. Напр., ако влиянието на Марсъ ставатъ господстващи въ живота на нѣкой човѣкъ, той ще стане воененъ, ще мисли само за война и за бой. И тогава, какво трѣбва да направимъ, за да извинимъ такъвъ човѣкъ, т. е. да го освободимъ отъ тия влияния? — Трѣбва да го туримъ подъ влиянието на друга планета. Като дойдатъ върху него влиянията на Юпитеръ, до известно време той ще бѣде благороденъ, ще се самообладе, но щомъ тия влияния взематъ надмощие, той става горделивъ и започва да се смѣта, като главния Богъ Юпитеръ — на всички заповѣда. За да го освободимъ отъ тия влияния, трѣбва да го поставимъ на други по-благоприятни. Нѣкой отъ планетитѣ действуватъ върху религиознитѣ чувства на човѣка, но ако прекара дълго време тамъ, неговиятъ умъ може да се разшири много, той ще се зарази отъ нѣкои ексцентрични религиозни вѣрвания. Човѣкъ трѣбва постоянно да отива къмъ слънцето и отъ тамъ къмъ нѣкоя планета, но винаги ще трѣбва да прави движения къмъ слънцето. Но затова се изискватъ строги правила. Който не знае тѣзи правила, може да влѣзе въ нѣкой тренъ

ни и сега, необходимо е дори да се определят основната насока.

Какво нѣщо е духовното Слънце? — То е синтезъ, обединението на най-висшата Мъдростъ и най-великата Любовь. Тази Мъдростъ е върховно отричане отъ всичко, което има форма и название, пълно неотожествяване на себе си съ когото и да било наши прояви, заради познаването на Това, което стои въ основата на свѣта, която е сжщина на потока на космичния животъ, сжщина оставаща винаги неизмѣнена въ всички измѣнения и преливания на вѣчно-мѣнящитѣ се форми на живота.

Мъдростята е непосредственото възприемане на истината.

Любовята — това е най-великото самоотричане, най-великата жертва. Любовьта не иска нищо за себе си, тя твори всичко за другитѣ. Любовьта нищо не взема, а всичко дава. Любовьта не е сантименталностъ, а живъ импулсъ къмъ всѣко творчество. Този, който казва, че свѣта е създаденъ отъ Любовьта и чрезъ Любовьта, е правъ. Импулсът на всѣко едно действие е любовьта, въ нейната най-широка и най-ограничена проява, тя живѣе даже и въ крайния егзистенъ, като любовь къмъ себе си, която е най-ограничената и проява, зависаща отъ тѣснотата, ограничението на съзнанието.

Слънчевата Любовь обгръща всички

сжщества съ еднаква сила, Слънцето нѣма любими деца. Всичко, отъ най-великия гений, до най-малката тревчица, всички съзнания, сж възлощение на неговитѣ творчески възможности. Любовьта е съзнание за единството на космичния животъ и само отъ степенята на разширението на съзнанието зависи голѣмината на кръга, който ние обхващаме съ нашата любовь. Любовьта е живата връзка между всички сжщества отъ горе до долу, тя прави неразкъсвани звелета на космичния животъ. Любовьта е единствената ценностъ въ всички прояви. Вий можете да правитѣ добрини, можете да творите, можете да изучавате нѣщата, но ако въ всичко това нѣма любовь, то вий сте презада сѣнка и вашитѣ дѣла сж напраздни. Ако ли вий сте изпълнени съ любовь, а условиата на живота не ви даватъ възможностъ да я проявите активно, то върпки то ва, вие само посилаете на вашето сжществуване — представявате отъ себе си велика ценностъ. Тѣзи, които се нуждаятъ отъ васъ, отъ вашата любовь, ще дойдатъ при васъ, привлечени отъ мощнитѣ излъчвания отъ вашето сърдце. Страдещитѣ ще си отидатъ отъ васъ утешени, подъ вашето влияние злодейцитѣ ще станатъ праведни, и най-злото сърдце ще просѣтне подъ лъчитѣ на вашата любовь. Никаква проповѣдъ, никакви думи не влияятъ на човѣка тъй,

както непосредственитѣ излъчвания на лѣбящото сърдце.

Любовята и Мъдростята трѣбва да върватъ ржма за ржма, великото сърдце трѣбва да се съедини въ васъ съ възвишения умъ. Иначе е невъзможно безъ любовь нѣма мъдростъ, и безъ мъдростъ нѣма любовь.

Всички Велики Учители на човѣчеството сж били възлощение на духовното Слънце, синтезъ на Мъдростята и Любовьта. Да създадемъ този синтезъ въ себе си, да присъединимъ къмъ него нашето вътрешно творческо осъществяване въ нашия духовенъ и психиченъ организмъ (Редже Йогъ) и да го проявимъ навънъ въ творчество въ полза на общото благо (Карма-Йогъ). Този синтезъ е духовната задача на бъдещето, той създава огнения устремъ къмъ непосредствено съединение съ духовната сжщностъ на Слънцето, което не е нищо друго освенъ призмъ, презъ която минаватъ лъчитѣ на Космичния Магнитъ, центърътъ на който е навѣсжда, тъй като той е сжщността на всѣко явление, а периферията на неговото влияние е въ безкрайността.

Познайте единството на Космичния животъ, имайте смѣлостъ да протегнете ржма на Слънцето, като на вашъ братъ, но въ сжщото време кажете на всѣка тревчица — мой братъ. Тогава вий ще познате духовната сжщностъ на Слън-

цето. И тогава вашето концентриране къмъ Слънцето ще стане подсъзнателно, постоянно, ще стане фонъ на всички ваши прояви. И тогава не ще ви бѣждатъ нуждни вашитѣ психични органи, защото те творятъ чрезъ духовенъ импулсъ. Това значи, че вашитѣ нервни и психични органи ще действуватъ тѣй естествено и безъ каквото и да било напрежение на волята, както дишатъ вашитѣ дробове, както тупта вашето физическо сърдце. И тогава, създавайки постоянно и непосредствена връзка съ Слънцето, вий ще можете да полетите въ Космоса, развивайки органиитѣ и срдцвата за познаване на неговитѣ тайни и за овладяването имъ.

Бѣждете това, което сте: слънчеви лъчи, слънзи, свѣтлаци въ свѣта на плътвата, намиращи шастие въ даването. Помнете, че само когато давате получено, вий добивате възможностъ отново да получавате. Нищо отъ това, което сте постигнали, не павете само за себе си: преговаряването на центроветѣ спира по-нататъшната имъ работа; давайки вие ги разтоварва, създавайки въ себе си блаженната празнина, жадуща нови получавания, приличаща нова и нови възможности на Творчество, Мъдростъ и Любовь.

Нина Рудникова

(Изъ сборн. „Окултизмъ и Йогъ“ № 4)

и да го закара там дѣто не трѣба и дѣто не е мислило. Значи трѣба да знаеме тарифата за да пажтуваме, а да не вѣртим произволно. Како влезеш въ тѣя течениа, трѣба да бѣдеш много точенъ, защото иначе, може да влѣзеш въ друго нѣкое течение, и да останеш тамъ, дѣто не трѣба.

Та влианията на всички тѣя планети образуватъ слычевата система. Нѣкой влиять положително, други отрицателно и тѣй сѣграждатъ темперамента на човѣка. Всѣки темпераментъ е лошъ, когато не е сѣграденъ добре. Когато сангвиническыя, когато нервниятъ, холерическыятъ, флегматическыятъ темпераменти сѣ добродѣтели, похубава нѣшо отъ това нѣма. Следователно тѣ се балансиратъ помежду си. Първитѣ два темперамента отиватъ съ отрицателнитѣ течениа и между тѣхъ става едно преплитане, една обмѣна на енергия. Всѣки темпераментъ си има известенъ органъ, който е най-силно развитъ. Тѣя органи сѣ центръ на сили които функционира въ живата природа. Всички вие сте подъ влияние на тѣя сили.

Астрологията се занимава съ физиологическя процесъ на човѣшкото развитие. Това е едно основно знание въ окултната наука. И всѣки, който иска да има нормаленъ умъ и нормално сърдце, трѣба да разбира влианиято на планетитѣ. Азъ наричамъ нормаленъ умъ този, който не се стрѣска отъ мѣчнитѣ задачи въ животъ. Нормално сърдце наричамъ това, което не се дражи отъ малкитѣ работи. Трѣба да избѣгвате стрескванията, сътресенията, а за да се избѣгнатъ, човѣкъ трѣба да има вѣра въ великия законъ, който работи въ Божествениа свѣтъ.

Всички планети представляватъ една разумна система, тѣ сѣ образувани отъ разумни същества, затова тѣзи течениа сѣ подъ строгия контролъ на тѣзи същества и чрезъ тѣхъ тѣ влиять на хората презъ пространството.

Често онѣзи, които следватъ окултната наука, но не сѣ запознати съ разнитѣ клонове на тази наука, като астрология, хиромантия, френология и др., не могатъ да си помогнатъ, когато ги напа-

дне меланхолия или обезсърдчене или една рѣзка промѣна отъ едно състояние въ друго. Напр. ако нѣкой минава отъ едно религиозно състояние въ едно негативно състояние на Сатурна, той веднага ще се обезвѣри, и за да се отклони ума му отъ тѣзи отрицателни мисли, върху него трѣба да действуватъ магнетичнитѣ влиания на слычето и той ще се хармонира. Нѣкой казва: не вѣрвамъ въ това течение, ще каже, че се е заблуждавалъ. Защото въ свѣта има едно перспективно отклонение: можемъ да видимъ нѣща, които никакъ не съществуватъ и да ги считаме за реални. Тамъ е опасността. А когато виждаме самата реалность, нѣма никаква опасность.

Изкуствата произтичатъ отъ планетитѣ. Меркурий ще ви научи на търговая. На какво може да ви научи Юпитеръ, кое искусство подѣржа той?—Висшата търговия, финанситѣ, дипломатията. Сатурнъ е добръ за началникъ на отдѣлене, за дребни занятия, като общуаръ и др. Слѣщото пѣкъ има отношение къмъ изкуствата. Хората, които сѣ подъ неговото влияние ставатъ държавници, придворни, изобщо заематъ все по блѣстѣщи служби. Първичната идея която съществува въ Космоса, подразбира движение къмъ Божественна дворъ, къмъ Божественна държава. Понеже хората сѣ забравили Божествената държава, тѣ гледатъ на свѣтската държава, къмъ Бога. Трѣба да знаете, че въ Космоса всичко има съвсемъ друго предназначение, отколкото тукъ на земята.

При хармонията и при радостъта човѣкъ е свободенъ, тамъ той може да прояви своята воля. Противоречията пѣкъ му даватъ само възможность да прояви една идея. При хармоничнитѣ свѣдадения тѣя противоречия астрологически ни даватъ възможность да се проявимъ като разумни, като свободни същества. Това сѣ само моменти, защото трѣба да знаете, че въ закона на свободата нѣма време и пространство.

Изъ Беседитѣ

Словоетѣ и магарето

(басня)

Индийскитѣ едри, силни и умни слове се нахаканили единъ день да отидатъ въ Свещенната планина на поклонение. Како се приготвили и отъ сборния пунктъ почнали да се редятъ за пѣтъ, претрѣчало предъ тѣхъ магарето.

— Ти, приятелю, защо се изпречи тукъ? попиталъ го първия слонъ.

— Какъ защо! — отвърнало магарето, — нали трѣгвате за Свещенната планина, азъ ще ви вода. Както знаете, азъ вода овцетѣ, вода камилитѣ, ще вода и васъ, защото съмъ добръ водачъ.

— Добре си намислилъ, — казалъ слонътъ, — но ние вѣобше нѣмаме нужда отъ водачъ. Камилитѣ гледатъ само нагоре, за-

то мислятъ че Богъ седи високо нѣкъде въ небето, та искатъ да го видятъ тамъ, затова не видятъ равния пѣтъ предъ себе си. Овцитѣ пѣкъ гледатъ само на долу, защото мислятъ, че Богъ ходи по земята съ дълга хаба, бѣла брада и гега въ ржката, та не сѣбятъ глава да подигнатъ, затова и тѣ не видятъ кжде да ходятъ. А ние виждаме Бога навсѣдъ, Той е и нашъ водачъ.

Не е водникътъ мѣсто
За всѣки, който пожелавъ;
Освенъ хорото, трѣба
И обичаятъ да се знае.

Дѣдо Благо

Книжнина

Окултизмъ и Йога, книга четвърта, окултенъ сборникъ на руски езикъ, съ следното съдържание:

Отъ редакцията; Обръщение къмъ заграничнитѣ окултисти; Субективна подготовка — Нина Рудникова; Безстрашие — проф. Ник. Рьорихъ; Степени на Ученитѣ — Мих. Никитинъ; Свѣтлината на Метохия — Г. Свищевъ; Какъ да използваме слычевата енергия — Нина Рудникова; Цѣлюветѣ на земата — Нина Рудникова; Свѣрхестественниятъ свѣтъ предъ лицето на науката — Профес. Ник. Краинский; Окултниятъ животъ въ България — Александъръ Нежелский; Всемирното Братство въ България — Сава Калиничева; Знамето на Мира и Пакта на Рьориха — Ал. Нежелский; Знамето на Мира — Проф. Ник. Рьорихъ; Писма къмъ читателитѣ — Т. П. Сундиръ; Освенъ тѣзи статии сборника съдържа художествено литературенъ отдѣлъ, свободна трибуна за читателитѣ, критика и библиография, нови книги и др.

Како показва съдържанието на този четвърти номеръ отъ сборника, „Окултизмъ и Йога“ расте и се развива по объмъ и разнообразие на засѣгатитѣ области. Редакцията на сборника е ржководена отъ идеята да направи отъ него единъ видъ свободна трибуна за всички окултни течениа, работещи на страната на доброто, като по тая начинъ съпоставува за запазването на хармонията, едноцелността и взаимното сътрудничество помежду имъ. Вървейки твърдо по тая пѣтъ, ние се надеваме че „Окултизмъ и Йога“ ще стане една насущна потребность за всички славянски окултисти.

Въ този брой на сборника има статии за Окултния животъ въ България и специално за Всемирното Братство въ България.

Книгата има 136 страници и струва 35 лв. Доставка се отъ редакцията на Братство — Севлиево. Отъ същото мѣсто може да се доставятъ и първитѣ 3 номера, отъ които първа книга струва 22 лева, а втора и трета — по 28 лева

Вегетарианство и етика, отъ Живонъ Костичъ, № 6 отъ Вегетарианска библиотечка, издавана въ България. Цена 10 динара. Може да се достави отъ автора — ул. Бр. Иаковича, 2, Београдъ.

Отъ същата библиотека сѣ издадени на сръбски езикъ книгитѣ: 1) Основнитѣ на вегетарианството, отъ Ж. Костичъ; 2) Природосъобразенъ животъ и дълбоководство, отъ Л. Служици; 3) Тритѣ отровни храни, отъ Д-ръ П. Кертоны; 4) Да ядемъ ли месо, отъ д-ръ Келогъ; 5) Философия на храненето, отъ Д-ръ Жиль Грандъ.

ОКУЛТИЗМЪ И ЮГА

ОКУЛТЕНЪ СБОРНИКЪ

на руски езикъ

Подъ редакцията на Д-ръ Ал. Асѣвъ

- Книга I 22 лева
- Книга II 28 лева
- Книга III 28 лева
- Книга IV 35 лева

Доставя книгоизд. „Братство“ — Севлиево

Курсъ по Есперанто

Deknaua leciono

La hokanto estas viledano. La lernantoj intera olas: La skrudantoj ludas pasie. Jvanĉjo kaj Krumĉjo la salutunu la alian. Anjo, Sonjo kaj Manjo estas nomejaj Ana, Sofia, Maria. La floroj estas pentrindeaj. En la magazeno estas multaj vidindaj kaj aĉelindaj objektoj. Peĉjo butonumas sian jakon. Per la ventumilo oni ventumas.

EKZERCO

Homo, kio muzikas estas muzikanto. La profesiaj muzikantoj estas muzikistoj. D-ro Zamenhof eldonis sian unuan brosuron sub la pseŭdonimo D-ro Esperanto. Esperanto signifas homon kiu esperas. Tuj, kiu lernas en la lernejo, estas lernantoj. La lernantoj ne estas lernistoj, ĉar ili ne lernas profesie. Unu homo estas kantanto ĝis tiam, ĝis kiam li kantas. Kiam li ĉesas kanti li ne plu estas kantanto. Sed li estas kantisto, se lia profesio estas kanti. Ĉiuj homoj, kiu mortis, estas mortintoj. Homo, kiu perdis ion, estas perdinto. Tiu, kiu trovis ion, estas trovinto. Homo, kiu agonis, estas mortonto. Ĉar li mortos. Se oni operacias li, tju, kiu faros la operacion, estas operacionto. Unu krimulo estas kondamnita je morto per pendigo. Li estas pendigoto, ĉar oni pendigos lin. Ordinare ĉe ni la ciganoj plenumas tiun laboron. Do la pendigonto estas cigano. Kiam oni pendigas lin, li estas pendigato, kaj la cigano estas pendiganto. Kiam oni pendigas lin, li estas pendigito, kaj la cigano estas pendiginto. La mortigito forlasas la mondon de la vivantoj kaj transiras en la regiono de la mortintoj.

Al la esperantistaj kongresoj venas homoj, kiu estas deligitaj de la esperantistaj societoj. Ili estas nomataj delegitoj. Al la malgrandaj infanoj ordinare ne

konvenas la seriozaj nomoj, k'ujn oni donas al ili. Pro tio la gepatroj ŝanĝas la seriozajn nomojn per kareoj. Al la knabinoj oni diras an-tetaŭ Maria — Manjo, anstataŭ Sofia — Sonjo, anstataŭ Ana — Anjo. Al la knabetoj, oni diras jvanĉjo aŭ lveĉjo anstataŭ Ivan, Peterĉjo aŭ Peĉjo anstataŭ Peter.

Kiam ni deziras anstataŭ la malfresan aeron de la ĉambro per fresa, ni malfremas la fenestrojn. Estigas aerfluo. Ni diras ke ni aerumas la ĉambron. Kiam al la virinoj estas varme ili ventumas sin per ventumilo. Ventumi signifas fari venton.

Gramatiko

1 Причастията — съществителни се образуватъ отъ причастията като се промѣни окончението а съ О. Тѣ сѣ съществителни и следватъ правилата на съществителнитѣ. Понеже произлизатъ отъ причастия, тѣ иматъ зелозитѣ и времената на причастията.

2 Галенитѣ форми на мжкжитѣ имена се образуватъ съ наставката ĉjo. Галенитѣ форми на женскитѣ имена се образуватъ съ наставката pjo. Наставкитѣ сѣ прибавятъ къмъ първата или къмъ две срѣчки отъ името.

3 Съ наставката ind се образуватъ думи съ значение заслужаващъ това, което показва коренътъ. Напр. leginda заслужаващъ (достоенъ за) четене, radopinda заслужаващъ (достоенъ за) прошка.

4 Наставката im нѣма определено значение. Съ нея се образуватъ думи, чето отношение къмъ корена не може да бѣде изразено съ други предъ — и наставки. Напр. plena plenum — plenumi извѣлнявамъ, kolo ŝik — kolumo jak — kruso krusĉ — krusumi разпѣваемъ на крѣстъ.